

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma:	1.Kf.700.461/2025/4.
A felperes:	felperes neve (felperes címe)
A felperes képviselője:	Független Rendőr Szakszervezet (felperesi képviselő címe; dr. Tordai Gábor kamarai jogtanácsos)
Az alperes:	alperes neve (alperes címe)
Az alperes képviselője:	dr. Kurcsics Gerda kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közzszolgálati jogviszonyból származó megbízási díjjal kapcsolatos közigazgatási jogvita elbírálása
A fellebbezést benyújtó fél:	alperes (8. sorszám alatt)
A fellebbezéssel támadott határozat:	Győri Törvényszék 5.K.700.464/2025/7. számú ítélete

Í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 36.000 (harminchatezer) forint másodfokú perköltséget.

A fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A fellebbezés alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2022. szeptember 1. és 2024. szeptember 30. közötti időszakban (a továbbiakban: perbeli időszak) az alperes hivatásos állományú tagjaként a helység1 Rendőrkapitányság állományában körzeti megbízotti beosztásban teljesített szolgálatot, működési körzete helység2 volt. A felperes a perbeli időszakban körzeti megbízotti munkaköre ellátása mellett rendszeresen látott el működési körzetén kívüli szolgálati feladatokat: túlnyomórészt járőri, kisebb arányban egyéb szolgálati feladatokat (TIK küldéseket, elővezetést, rendezvénybiztosítást), melyek során a működési körzetét elhagyta. A többletfeladatok ellátása miatt előterjesztett szolgálati panaszát az alperes vezetője a 08000-260/12-2/2025.Szp. számú határozatával megalapozatlanságra hivatkozással elutasította.

A kereset és a védirat

[2] A felperes keresetében az alperest 724.688 forint megbízási díj és annak 2023. szeptember 16. napjától számított késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni. A peresített 25 hónap tekintetében a megbízási díj havi mértékét az illetményalap 75%-ában kérte megállapítani. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (továbbiakban: Hszt.) 71. § (1) bekezdés c) pontjára, (4) és (5) bekezdésére, 102. §-ára, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományát érintő személyügyi igazgatás rendjéről szóló 31/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 31/2015. BM rendelet) 35. § (6) bekezdésére, a belügyminiszter irányítása alatt álló rendvédelmi feladatokat ellátó szerveknél a hivatásos szolgálati beosztásokról és a betöltésükhöz szükséges követelményekről szóló 30/2015. (VI. 16.) BM rendelet (a továbbiakban: 30/2015. BM rendelet) 2. mellékletére, valamint a körzeti megbízotti szabályzatról szóló 26/2015. (XII. 9.) ORFK utasítás (a továbbiakban: KMB Szabályzat) 2. pontjára, 21., 22., 24-26. pontjára, a KMB szabályzat 2022. augusztus 12-től hatályos módosítására és a Kísérőőri Szolgálatról, a Rendőrség Fogdaszolgálati Szabályzatáról szóló 3/2015. (II.20) ORFK Utasításra alapította és a felhívta a Kúria, valamint a Fővárosi Ítéltábla tárgybéli kialakult joggyakorlatát is. Hangsúlyozta, hogy a működési körzethől való elvonások rendszeressége és számossága okán többletfeladat-ellátása nem tekinthető eseti jellegűnek; a körzeti megbízotti és járőri feladatok egymástól különböznek, a megbízási díjra alapot adó szolgálatokról pedig részletező kimutatást csatolt.

[3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását, illetve a megbízási díjnak a rendvédelmi illetményalap 50%-os minimum mértékében történő megállapítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítélete

[4] Az elsőfokú bíróság – a tárgyaláson kívül hozott ítéletében – az alperest késedelmi kamattal növelten 724.688 forint megbízási díj és annak törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére kötelezte. Indokolása szerint a felperes a megbízási díjra jogosult a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján, mivel rendszeresen nem a kinevezési beosztásába tartozó feladatokat látott el a 30/2015. BM rendelet 2. melléklete szerint a körzeti megbízott és a járőr külön beosztás, melyek körében végzett egyes feladatokat a KMB Szabályzat 2., 21., 24., 25. pontjai valamint a Járőr- és Őrszolgálati Szabályzatról szóló 13/2017. (II. 24.) ORFK utasítás (a továbbiakban: Járőrszabályzat) 4., 5., 22., 23. pontjai határozzák meg. Ezek alapján a járőrszolgálati és egyéb járőr jellegű feladatok körzeti megbízotti működési körzeten kívül történő rendszeres ellátása nem tartozik a felperes beosztása szerinti feladatai közé. Ezen nem változtatott a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12-i módosítása sem. A jogalkotásról szóló 2010. évi CXIII. törvény (a továbbiakban: Jat.) 23. §, 24. § (1) bekezdése alapulvételel ugyanis a KMB Szabályzat ellentétes értelmezése a 30/2015. BM rendelet 2. melléklete, és a Hszt. sérelmére vezetne. A 2023. február 1-től hatályos Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában szereplő rendelkezés az elsőfokú bíróság álláspontja szerint – szemben az alperes álláspontjával – nincs összefüggésben a Hszt. 71. §-ában meghatározott megbízás rendelkezéseivel, így 2023. február 1-jét követően is jogosult a felperes a módosult Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a megbízási díjra, mivel a becsatolt – az alperes által sem vitatott – kimutatás alapján megállapítható volt a többletfeladat végzése és a többletterhelés. A követelés összecszerúsége körében a Hszt. 71. § (5) bekezdése alkalmazásával arra jutott, hogy a felperes által előterjesztett díjigény a jelenlegi ár- és értékviszonyok alapján nem eltúlzott, a jogszabályi középértéktől (50%-200%) kevesebb. Értékelte, hogy a felperes körzeti megbízotti feladatai háttérbe szorultak, éveken át a keresetben megjelölt hónapokban elvonták a működési körzetéből, és különböző jellegű többletfeladatokat kellett ellátnia, melyek nagyobb megterheléssel jártak, szélesebb szakismeretet igényeltek, továbbá, hogy a jogszerűtlen munkáltatói utasítás következtében átkísérés elvégzésére is kényszerült.

A fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem

[5] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatásával a kereset elutasítását kérte. Az elsőfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontját és (5) bekezdését jelölte meg. Álláspontja szerint a felperes megbízási díjra nem jogosult, ugyanis a peresített időszakban rögzített 115 alkalommal számítva átlagosan havi 4,6 alkalommal látott el a működési körzeten kívül szolgálati feladatokat, melyre a 12 órás szolgálati időben került sor. A KMB Szabályzat 37. pontja szerint a körzeti megbízott a szolgálatteljesítési idejének legalább a 70%-ában közterületi tevékenység ellátására köteles, a járőrszolgálat számára alaptevékenységnek minősül. A két beosztáshoz tartozó feladatok egy részében van átfedés, a Járőrszabályzat közrendvédelmi járőrszolgálati rendelkezései a KMB Szabályzat 2. pontjában meghatározott feladatoknak megfeleltethetők. Ezt támasztja alá a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításának 44. pontja is. A körzeti megbízotti beosztás magasabb beosztásnak minősül, amelyhez magasabb illetmény társul. A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 69. és 70. §-ai a körzeti megbízotti szolgálati formát a járőri szolgálati formától elkülönítik; a 67. § (1) és (2) bekezdései pedig az egyes szolgálati formák közötti átjárhatóságot biztosítják. A felperes a járőrözést, a TIK küldéseket a szervezeti egység, illetőleg a rendőrkapitányság illetékességi

területén a Járőrszabályzat alapján járőr szolgálati formában végezte, az e feladatokból fakadó többletterhelés ellentételezése az illetményébe hivatásos pótlék formájában beépítésre került. A felperest a feladatellátással járó esetleges többletterhelésért a Hszt. 157. § (1) bekezdése szerinti hivatásos pótlék és a beosztási illetménye már kompenzálta, így további díjazás nem illeti meg.

[6] A megbízási díj mértékét érintően arra hivatkozott, hogy a perrel érintett többletfeladatok végrehajtása túlszolgálatot nem eredményeztek, amelyből következik, hogy a körzeti megbízotti beosztáshoz tartozó feladatai nem szorultak háttérbe. Az ezen felüli előre nem tervezhető, ad hoc jellegű feladatvégrehajtások sem jelentettek felperes részére valódi többletterhelést, hiszen ezek szolgálati időben kerültek végrehajtásra. A felperes munkaköri leírása általános munkaköri feladatként rögzíti, hogy közvetlen vezetőjének utasítására köteles a munkaköri leírásban meghatározott feladatokon túl végrehajtani a külön nem nevesített, de a szolgálat tevékenységi körébe tartozó eseti jellegű feladatokat is.

[7] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, hogy az alperes kizárólag anyagi jogi jogszabálysértést jelölt meg, ennél fogva a fellebbezése az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás és bizonyítékértékelés mellett vizsgálható. Az alperes nem adott elő olyan körülményt, amelyet az elsőfokú bíróság nem vizsgált, illetve a fellebbezésének egyes indokai nem relevánsak. Hangsúlyozta, hogy a perbeli időszakban a kinevezése szerinti beosztása alól nem mentesítették; az elvonására nem eseti jelleggel került sor; a két beosztás feladatainak együttes ellátása megbízási díjra jogosítja; amit a KMB Szabályzat módosítása sem kérdőjelezhet meg; az adott beosztáshoz tartozó feladatok felsorolását tartalmazó közjogi szervezetszabályozó eszköz (ORFK utasítás) hatályon kívül helyezése nem eredményezheti azt, hogy a munkáltató a munkaköri leírásban az adott beosztáshoz nem tartozó, rendszeresen ellátandó feladatokat a beosztás részeként rögzíthet. A felperes érvelése alátámasztásaként a jelen per tárgyában kialakult joggyakorlatra széles körben utalt. Végezetül kiemelte, hogy az összecszerúséget vitató fellebbezési érvelés jogszabálysértést nem tartalmazott, az alperes a mérséklési igényét konkrét ténybeli érvekkel nem indokolta.

A másodfokú bíróság döntése és annak jogi indokai

[8] A fellebbezés nem alapos.

[9] A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú ítéletet a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 108. § (1) bekezdésében foglaltak alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem keretei között bírálta felül. A másodfokú eljárás terjedelme vizsgálatokor figyelemmel volt arra, hogy az alperes fellebbezésében az elsőfokú ítéletet az anyagi jogi szabályokba [Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pont és (5) bekezdés] való ütközésre hivatkozással támadta: a megbízási díj jogalapját, valamint az elsőfokú bíróság által – az összecszerúség tekintetében – elvégzett mérlegelési tevékenységet vitatva; azonban eljárásjogi kifogást nem terjesztett elő. A jogorvoslati eljárás szabta keretek között a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló peradatok alapján a tényállást helyesen rögzítette, az abból levont jogkövetkeztetése és érdemi döntése

helytálló; azt az irányadó jogszabályok megfelelő alkalmazásával kellő részletességgel megindokolta, amivel a másodfokú bíróság szintén egyetértett. A fellebbezésben foglaltakkal összefüggésben az alábbiakat emeli ki:

[10] A felek közötti jogvita alapvető kérdését a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt feltételek teljesülése jelentette, tekintettel arra, hogy az alperes álláspontja szerint a felperes által ellátott feladatok a beosztásának részét képezték, azok többletfeladat jellege nem támasztható alá. Az ezzel kapcsolatos megállapítások az elsőfokú ítélet anyagi jogi álláspontjának felülbírálatához tartoznak, és a felek eltérő jogértelmezéséből fakadnak, amely jogértelmezéseket a Kúria – a KMB Szabályzat és a Hszt. módosításának esetleges következményei kivételével – a fellebbezésben felvetett jogszabálysértés-állítások esetében már elvégezte.

[11] Az elsőfokú bíróság az ítéletében helytállóan mutatott rá, hogy a munkáltató az állománytáblában rendszeresített beosztásokhoz tartozó feladatokat a munkaköri leírásban egyoldalú utasításával rögzítheti; azok meghatározása azonban nem lehet önkényes. A felperes körzeti megbízott beosztása az alperesi állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör) volt. A következetes bírói gyakorlat (Kf.VII.39.247/2020/4., Kf.VII.39.389/2021/4., Kf.VII.39.523/2021/4.) szerint a munkakör kiterjesztő értelmezésére nincs lehetőség, így ezen elvi alaphoz eredően jogellenes az olyan gyakorlat, amikor a munkáltató a munkakör részének tekinti egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását.

[12] A Kúria korábbi – a jelen ügyben irányadó és az elsőfokú bíróság által is hivatkozott – határozataiban (Kfv.VII.37.642/2020/5., Kf.VII.39.525/2021/3.) kimondta, hogy a

Hszt. 71. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, abból következően a felperest akkor illetheti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti beosztáshoz tartozó feladatkört látott el, többletfeladatként. Ezzel összefüggésben nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a kinevezés szerinti beosztáshoz tartozónak tekinthető-e. Amennyiben a rendszeresen elvégzett további tevékenység nem az adott szolgálati beosztáshoz tartozik, az mindenképpen többletfeladatként értékelendő.

[13] A Kúria következetes gyakorlata szerint, amennyiben a hivatásos állomány szolgálati viszonyban álló tagja (a körzeti megbízott) a beosztásához nem tartozó feladatkört a körzeti megbízotti működési körzetén kívül nem eseti, hanem napi rendszerességgel ellátja, többletszolgálatnak minősül, annak ellentételezésére jogosult (Kf.VII.45.076/2022/4., Kf.VII.45.006/2022/4.).

[14] A felperes által a perbeli esetben végzett járőrszolgálati és egyéb feladatok, mint a munkáltató egyoldalú utasítása alapján teljesített feladatok, nem a kinevezése szerinti

beosztáshoz tartoztak; ezért az elsőfokú bíróság a csatolt kimutatás szerint a többletfeladat ellátására helyesen következtetett.

[15] Az alperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos rendelkezéseire is, melyek – álláspontja szerint – a felperes munkakörének a járőri munkakörrel történő bővítésére alapot teremtettek. Az Országos Rendőr-főkapitányság mint központi államigazgatási szerv vezetője a Jat. 23. § (4) bekezdés c) pontjában szabályozott jogkörénél fogva normatív utasításban szabályozhatja a vezetése, irányítása vagy a felügyelete alá tartozó szervek szervezetét és működését, valamint tevékenységét, így normatív utasításban határozhatja meg a körzeti megbízottak feladatellátását, tevékenységi körét, azaz az egyes munkaköri feladatait. A KMB Szabályzat 2022. augusztus 11. napjáig hatályos rendelkezései a 30/2015. BM rendelet 2. mellékletével konform módon értelmezhetően rögzítették, hogy a körzeti megbízott mely sajátos körülmények mellett láthat el és milyen illetékességi területen járőri, járőrszolgálati feladatokat, azaz nem tekintette a munkakör részének egy másik munkakör – akár átmeneti, akár tartós – feladatainak ellátását, csak részfeladatok ellátásáról rendelkezett. Ezzel szemben az ORFK vezetője a KMB Szabályzat 2022. augusztus 12. napjától hatályos módosításával, annak 2. pont b)-c) alpontjai és 44. pontja értelmében – a 25. pontban tett kivétellel –, arra utasította az alárendelt szerveket, hogy a rendőrkapitányság teljes illetékességi területén tekintsék a körzeti megbízotti munkakör részének a Szolgálati Szabályzat szerinti feladatok ellátását, tehát a járőri, járőrszolgálati feladatok majdnem teljes körének elvégzését. E vonatkozásban a két beosztás munkaköri feladatai között minimális disztinkciót a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja és 25. pontja szerinti feladatok jelentenének. Ennélfogva a munkáltató a 30/2015. BM rendelet 1. § a) pontja és 2. melléklet 3. pontjába ütközően a körzeti megbízotti beosztás részének tekinti a járőri beosztás feladatainak ellátását. A Jat. 23. §-a szerinti közjogi szervezetszabályozó eszköz a Jat. 24. § (1) bekezdése alapján jogszabállyal, így a 30/2015. BM rendelettel [Alaptörvény T) cikk (2) bekezdés] ellentétben nem állhat. Helytállóan utalt tehát az elsőfokú bíróság arra, hogy amennyiben a KMB Szabályzatnak olyan értelmezést tulajdonítana, miszerint a körzeti megbízotti beosztás magában foglalja a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát, úgy a 30/2015. BM rendelet szolgálati beosztásra vonatkozó szabályai sérülnének, azzal együtt a Hszt.-nek a besorolásra (114-119. §), valamint az illetmény meghatározására (154-162. §) kialakított kógens rendelkezései, melyek a szolgálati beosztáshoz kötöttek. Ezzel teljesen kiüresedne a körzeti megbízotti beosztás tényleges és lényeges tartalma, amely elsősorban a KMB Szabályzat 2. pont a) alpontja szerinti területen az ott meghatározott feladatok ellátása. Erre figyelemmel a KMB Szabályzat módosítása a körzeti megbízott beosztásához esetlegesen hozzátartozó, korábban megbízási díj megfizetése nélkül teljesítendő járőri, járőrszolgálati részfeladatokat azonosíthatatlanná tette. Mindezek tükrében – a Hszt. és a 30/2015. BM rendelet szabályozásának sérelme nélkül – nem lehet olyan értelmezésre jutni, hogy a körzeti megbízotti beosztás magában foglalná a járőri beosztás majdnem valamennyi feladatát. Az elsőfokú bíróság tehát e tekintetben helyes álláspontot foglalt el, amikor a felperes megbízási díj igényét alaposnak találta.

[16] A perbeli esetben a felperes a többletfeladatok ellátásáért a Hszt. 2023. február 1. napját követő módosításával érintett időszak tekintetében is megbízási díjat igényelt, amelyet a Hszt. 71. § (1) és (5) bekezdéseire alapított. Az alperes az eljárás során mindvégig arra hivatkozott, hogy a Hszt. 2023. február 1. napján elfogadott módosítása értelmében a

megbízási díjra való jogosultság megállapításához a Hszt. 71. §-ának a 102. § (1) bekezdés b) pontjával összhangban történő értelmezése szükséges, noha a 71. § (3) bekezdése az értékelés során prioritást élvez. E körben az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, hogy a felperes a megbízási díjra a fent hivatkozott törvénymódosítást követően a Hszt. 71. § (3) bekezdésének hatályos rendelkezése szerint jogosult, ugyanis ezen időszakban a 71. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott, a szolgálati beosztásához nem tartozó többletfeladat-ellátásával rendszeresen – nem eseti jelleggel – jelentős többletmunkát végzett.

[17] A megbízási díjra való jogosultság megállapítása szempontjából relevanciával bíró körülmény, hogy a Hszt. 2023. február 1-jével bekövetkezett módosítását követően a jogalkotó e jogintézményt megtartotta, azt a Hszt. 71. §-ában – a X. fejezetben meghatározott, a szolgálat teljesítésére vonatkozó általános rendelkezésektől elkülönítetten – továbbra is szabályozni kívánta akként, hogy az általánoshoz képest eltérő, a korábbiakhoz viszonyítva szigorúbb feltételek szerinti elbírálást írt elő. Nem vitás, hogy a hivatásos állomány tagja – a jogalkotó szándéka szerint – a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontja értelmében a szolgálat ellátásával összefüggésben köteles a szolgálati beosztásából eredő, valamint – a rendes szolgálatteljesítési idején belül külön ellentételezés nélkül – a szolgálati beosztásához nem tartozó, a végzettsége, képzettsége alapján részére a foglalkoztató szervezeti egység feladatkörén belül meghatározott szolgálati feladatait a törvényes előírásoknak, a parancsoknak és intézkedéseknek megfelelően – szükség esetén a veszély vállalásával –, az elvárható szakértelemmel és gondossággal, pártatlanul és igazságosan végrehajtani. E szabály azonban nem jelenti azt, hogy amennyiben e többletfeladatot az állomány tagja rendszeresen, tehát nem eseti jelleggel, és számára jelentős többletmunkát eredményezve végzi, akkor annak ellentételezésére ne lenne jogosult. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának módosítása a hivatásos állomány tagját általános jelleggel a megbízás díjra való jogosultságból nem zárja ki, ezen értelmezéssel a megbízási díj jogintézménye [a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja, valamint (3) bekezdése] valóban kiüresedne. A Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjának ezért csak olyan értelmezése lehet helyes, mely a 71. § (1) bekezdés c) pontja alkalmazásának is teret enged, ellenkező esetben a hivatásos állományú tag ellenszolgáltatás nélkül, lényegében korlátozásoktól mentesen a beosztásához nem tartozó feladat ellátására megbízhatóvá válna. A Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontjában és (3) bekezdésében meghatározott többletfeltétellel válik el a megbízási díj az általános szabályozástól; e speciális juttatás megfizetésére vonatkozó jogalkotói szándék a Hszt. 71. §-án keresztül érvényesül, jelesül az, hogy habár a hivatásos szolgálati jogviszony különleges közszolgálati jogviszony, azonban a rendszeresen előforduló, jelentős többletmunka ellátásáért a hivatásos állomány tagjai is ellenszolgáltatásban kell, hogy részesüljenek. Ezt a jogi álláspontot támasztja alá, hogy a Hszt. 102. § (1) bekezdés b) pontjában a rendszeresen elvégzett jelentős többletmunkára való utalás nem szerepel, azonban e kitétel a 71. §-ban, mint speciális szabályban megtalálható; ezen feltételek teljesülése esetén pedig a megbízási díj jár. Ezzel összefüggésben az elsőfokú bíróság helytállóan tekintette a felperes által a működési körzetén kívül rendszeresen, nagy számban végzett és többféle feladatot felölelő többlettevékenységet jelentős többletmunkavégzésnek.

[18] Az alperesnek a Szolgálati Szabályzattal kapcsolatos, az egyes szolgálati formák közötti átjárhatósággal összefüggésben kifejtett fellebbezési érvelése sem megalapozott. A Szolgálati Szabályzat 67. § (2) bekezdésében foglaltak sem jelentik azt, hogy a járőrszolgálat ellátása a körzeti megbízott feladatai közé illeszkedne. A szabályzat ezen rendelkezése a

szolgálati eljárónak csupán arra ad lehetőséget, hogy egy adott (azaz eseti jellegű) feladat meghatározott szolgálati formában történő végrehajtást rendelje el, és nem arra, hogy a járőrszolgálat feladatait visszatérően, rendszeresen a körzeti megbízotti beosztás részeként kezelje; ilyen törekvés a jogszabály szövegéből („a feladat”) sem olvasható ki. A hivatásos állomány tagjaira vonatkozó rendelkezések kógensek, eltérést nem engednek (EBH2010.2259.), ami egyúttal azt is jelenti, hogy azoknak az alperes által tett kiterjesztő értelmezés nem adható, az a Szolgálati Szabályzat 67. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezésből sem következik. Lényeges továbbá, hogy az eldöntendő kérdés nem az volt, hogy a TIK jogszerűen utasíthatta-e a felperest, hanem az, hogy ezekért a többletfeladatokért a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja szerinti ellentételezésre jogosult-e. Az elsőfokú bíróság tehát megalapozottan állapította meg a Hszt. 71. § (1) bekezdés c) pontja alapján a felperes megbízási díjra jogosultságát.

[19] Mindezekre tekintettel az ítéltábla megállapította, hogy a Hszt. módosítással érintett időszak vonatkozásában a megbízási díj megfizetésének feltételei – a megbízás rendszeres jellege és a jelentős többletmunka ellátása miatt – ugyancsak fennálltak, ezért az elsőfokú bíróság a kereset megalapozottságáról e körben is helytálló döntést hozott.

[20] A másodfokú bíróság a jogalap körében nem fogadta el az alperes hivatásos pótlékkal kapcsolatos azon érvelését sem, miszerint őt a megbízási díj az e pótlékban való részesülése okán sem illeti meg. E körben utal arra, hogy hivatásos pótlékra a hivatásos állomány valamennyi – még a beosztásához nem tartozó többletfeladatokat el nem látó – tagja is jogosult; e juttatás, mint javadalmazási forma, a megbízási díjtól elkülönül, a kettő külön jogcímen érvényesíthető. Ugyanezen okból nem osztotta az alperes túlszolgálat hiányával összefüggő okfejtését sem, hiszen annak, hogy a felperes a perbeli időszakban a beosztásához nem tartozó feladatokat a szolgálati idejében vagy azon túlmenően teljesítette-e, jelentősége szintén nem volt; a megbízási díj túlszolgálat ellentételezésével egyébként sem pótolható.

[21] Az alperes fellebbezésében hivatkozott a Hszt. 71. § (5) bekezdésének sérelmére is. A megbízási díj mértékével kapcsolatban az ítéltábla hangsúlyozza, hogy az az ellátandó munkaköri feladatokhoz köthető, a díjazás azért jár, mert a rendvédelmi szerv tagja az eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez és ezt a többletterhet a Hszt. 71. § (5) bekezdésében a jogalkotó az illetményalap 50-200%-áig terjedő összeggel kompenzálja. A követendő bírói gyakorlat szerint (pl. Kfv.VII.37.780/2020/5.) a munkáltató mérlegelési jogkörébe tartozó kérdés, hogy az eredeti munkakör mellett ellátott többletfeladatokra tekintettel a megbízási díjat milyen mértékben határozza meg. A mérlegelés szempontjait a munka bonyolultsága, az eredeti munkaköri feladatokhoz viszonyított időigénye, annak gyakorisága, az arra előírt többlettudás birtokában kell meghatározni. Valamennyi szempontot összességében kell mérlegelni, továbbá a rendvédelmi szerv tagja által elvégzett feladatok egyedi vizsgálata alapján kell arról dönteni, hogy a ténylegesen ellátott többletfeladatért milyen mértékű megbízási díj jár. Az alperes nem állapította meg és nem fizetett megbízási díjat a felperesnek, ezért a megbízási díjat a bíróság mérlegelési jogkörében határozhatta meg.

[22] Az ítéltábla – annak szem előtt tartásával, hogy a jogszerűségi kontroll a másodfokú bíróság számára felülmérlegelési lehetőséget nem biztosít, – megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az elvégzett mérlegelési tevékenysége során az anyagi jogszabály (Hszt. 71. § (5) bekezdése) által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 75. %-ában határozta meg; ezen felül az általa figyelembe vett és az ítéletének 14. és 15. oldalain részletesen ismertetett mérlegelési szempontok a 31/2015. BM rendelet 35. § (6) bekezdése szerinti kritériumok közé – amely a mérlegelendő szempontoknál a többletfeladat nagyságát, a megbízással járó többletterheket és a helyettesített szolgálati beosztásának besorolását nevesíti – beilleszthetők voltak. Ezen szempontokat az elsőfokú bíróság egyenként és összességében is értékelte. Az alperes által hivatkozott azonos besorolási szinthez és a munka bonyolultságához megbízási díjat növelő következményt nem társított. A többletfeladat gyakoriságából a többletfeladatok mértékére egyértelműen következtetni lehetett, azaz azt a bíróság értékelési körébe vonhatta. Ily módon a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság okfejtését ebben körben is osztotta.

[23] A másodfokú bíróság a fentiek okán az összecszerűség körében nem juthatott más jogi álláspontra, mint arra, hogy az elsőfokú bíróság a rendvédelmi illetményalap (38.650 forint/hó) 75%-ban történő meghatározásával a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket nem sértette meg, a mérlegelés törvényben biztosított kereteit nem lépte túl; ennek tükrében nincs jogalap a helytálló ítéleti döntés megváltoztatására.

[24] A fent kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109. § (1) bekezdése értelmében helybenhagyta.

[25] A másodfokú bíróság a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a perveztes alperest a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére, amelynek mértékét a Pp. 81. § (1)-(2) bekezdéseire, 82. § (3) bekezdésére, valamint a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjára, 3. § (1) bekezdés a) pontjára és (4) bekezdésére figyelemmel a felszámítással egyezően állapította meg.

[26] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdésében és 46. § (1) bekezdésében meghatározott (57.975 forint összegű) fellebbezési illeték az alperes Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontjában biztosított teljes személyes illetékmentessége folytán a Kp. 99. § (3) bekezdése értelmében a 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 96. § (1) bekezdés b) pontja, 102. § (1) és (6) bekezdései alapján az állam terhén marad.

[27] Az ítéltábla a fellebbezést a Kp. 99. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kp. 77. § alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[28] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kp. 99. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezés zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2026. május 26.

dr. Robotka Imre s.k.	dr. Józsa Ágnes s.k.	dr. Oláh Zsolt s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró